fotbal

PETROLUL A CÎȘTIGAT FĂRĂ DREPT DE APEL

● 1-0 nu este totdeauna o victorie la limită ● Coman — marele maestru al reflexelor ● Reînvie cuplul Badea-Dridea ● „Schema" Dobrin-Kraus a funcționat o singură dată ● Mocanu și-a plătit datoria

PLOIEȘTI 12 (Prin telefon, de la trimisul nostru).

Victorie la limită și totuși fără drept de apel acest 1—0, obținut de petroliști în dauna liderului! Într-atît de netă a fost superioritatea de ansamblu manifestată de ploieșteni, într-atît de numeroase au fost momentele de panică în careul advers. Am asistat, cu alte cuvinte, la un joc desfășurat trei sferturi din timp într-un singur sens: spre bulurile apărate de Coman, dar portarul echipei noastre naționale a avut și de data aceasta o zi formidabilă, salvîndu-și echipa de la primirea unor goluri. Rînd pe rînd, toți componenții atacului ploieștean, la care s-a adăugat și mijlocașul ofeniv Dincuță, au fost pe cale să reușească deschiderea scorului, dar de fiecare dată s-a găsit să intervină ceva — un picior de apărător pitești an, o robinsonadă efectuată în extremis de Coman, salvatoarea bară transversală (în min. 37) — care să-i ocrotească pe liderl.

Situația precară din clasament, convingerea că alcătuiesc o formație cu posibilități mai mari decît o arată sărăcia zestre de puncte (numai 9) i-au propulsat pe ploieșteni în atac, dar uneori ei au fost lipsiți de luciditate. Numai așa se explică pasele fără adresă și șuturile precipitate care au încheiat acțiunile. Și totuși, cu două minute înainte de sfîrșitul reprizei, în tribune a fost un delir: la o acțiune pe aripa dreaptă, Badea a centrat în fața porții lui Coman, cu suficientă precizie, pînă la Grozea, care a „lăsat" să treacă balonul lui Mocanu, venit în atac: fără să stea o clipă pe gînduri, fundașul Petrolului a șutat puternic, dintr-o bucată, trimițînd mingea pe jos, în stînga lui Coman, puțin mascat și surprins de rapiditatea acestei faze.

Același Mocanu, care — cu numai o săptămînă în urmă, își îngenunchease echipa printr-un autogol, obținea acum punctul (victorios), primind, în manieră braziliană, felicitările exuberanților coechipieri.

Apoi, vreo 10 minute după reluare, Petrolul a lăsat impresia unei formații care resimte forcingul din prima repriză. A cedat inițiativa aproape complet, și-a strîns rîndurile în apropierea careului de 16 m în dorința de a stăvili atacurile liderului. A trecut prin emoții la o „indirectă", acordată în careu (min. 54), dar, scăpînd cu fața curată, a prins din nou curaj și, nu după mult timp, a ieșit la atac. Că și în prima repriză, jocul a fost făcut mai mult de cuplul Badea (care s-a simțit din nou în largul său pe postul de aripă dreaptă) — Dridea, ale cărui acțiuni bine sincronizate au produs mai mereu derută în rîndurile apărătorilor piteșteni. Și cu toate că au dominat pînă la sfîrșitul partidei, petroliștii n-au mai reușit să majoreze scorul.

Cum a jucat F.C. Argeș? După rețeta pe care obișnuiește s-o aplice în deplasare, adică cu un mijlocaș (Olteanu) postat în fața fundașilor centrali, cu Dobrin „dispecer" la mijlocul terenului, gata oricînd să-și lanseze vîrfurile de atac, dar manifestînd predilecție pentru viteza lui Kraus. Odată, în min. 42, la situația de 0—0, „schema" Dobrin—Kraus a funcționat perfect și ultimul s-a găsit singur în fața lui Mihai Ionescu; a urmat însă o scurtă ezitare a piteșteanului, conjugată cu ieșirea oportună a portarului petrolist care a închis unghiul și a blocat șutul trimis de Kraus cu întîrziere.

În rest, Dobrin nu s-a dovedit prea inspirat, iar Kraus a greșit la preluări, făcînd ca atacurile să se întoarcă împotriva formației sale.

Sărăcia de mijloace tactice cu care liderul a încercat să se dueleze cu echipa petrolistă se reflectă cît se poate de clar și în următorul bilanț: doar opt șuturi la poartă în 90 de minute, dintre care unul singur (Kraus — min. 42) cu adresă.

Apoi, spre deosebire de alte partide, F.C. Argeș s-a arătat vulnerabilă și în situațiile de apărare: Ivăncescu a fost depășit deseori, iar Ilie Stelian, altădată unul dintre stîlpii echipei, a gafat de cîteva ori, pasînd cu seninătate în picioarele înaintașilor ploieșteni.

Arbitrul Gheorghe Popovici *a condus corect și autoritar un meci presărat pe alocuri cu duritățl. Îi acordăm:* ★★★★.

PETROLUL: M. Ionescu 7 — Pal 6, N. Ionescu 7, Pahonțu 7, Mocanu 9 — Dincuță 7, Iuhas 7 — Badea 8, Dridea 8, Grozea 6, Roman 5 (min. 76 Oprișan).

F.C. ARGEȘ: Coman 9 — I. Popescu 5, Barbu 8, I. Stelian 5, Ivăncescu 5 — Ionițâ 7, Olteanu 7 — C. Radu 5 (min. 66 Turcan 5), Kraus 5, Dobrin 6, Jercan 6.

G. NICOLAESCU

U.T.A. ca în zilele de glorie

ARAD 12 (Prin telefon). — Oltenii s-au deplasat la Arad însoțiți de o numeroasă galerie care s-a străduit să-i susțină în tot timpul jocului. Dar, deși pare paradoxal, această galerie a folosit mai mult fotbaliștilor arădani decît studenților craioveni. De ce? Fiindcă au creat o atmosferă în care textiliștii s-au simțit ca în deplasare. Și cum în deplasare știi să joace mai bine, să se mobilizeze mai mult, același lucru l-au făcut și de această dată. Astfel, după un început lent (care a durat 20 de minute) gazdele își găsesc cadența și practică în continuare un joc de toată frumusețea. Dominarea lor este foarte rar întreruptă de cîteva replici anemice ale oaspeților. După felul cum au evoluat în acest joc, arădanii nu puteau fi învinși de aproape nici o echipă din prima divizie a țării. Pare hazardată această afirmație, dar ea este pe deplin justificată. U.T.A. a jucat (mai ales în repriza secundă) cum de mult n-am mai văzut. A practicat un joc spectaculos, a pregătit cu grijă acțiunile de atac, a mărit viteza în faza de finalizare, a folosit din plin extremele. Și, fiindcă veni vorba de extreme trebuie să-l remarcăm pe tînărul Florin Dumitrescu (extremul sting al gazdelor), care a constituit o adevărată revelație. El a fost animatorul atacului, omul care a inițiat cele mai multe acțiuni periculoase. Prin jocul său debordant, prin fentele și driblingurile sale inspirate a produs de fiecare dată panică în rîndul apărătorilor. Și la înscrierea golurilor a adus o prețioasă contribuție. El a fost secundat de Axente, care a dovedit clarviziune în joc și, în special, eficacitate.

Studenții craioveni au jucat cu patru fundași în linie (folosind prea des jocul la ofsaid), cu mijlocul întărît și numai cu două vîrfuri de atac — Oblemenco și Sfîrlogea. În acest fel nu au reușit prea mult. Chiar și rezistența opusă a fost destul de palidă, iar în atac aproape că nu au contat. Ca dovadă nu ne-am putut însemna în carnet decît două încercări la poartă: un șut al lui Deselnicu și o ocazie ratată de Sfîrlogea (min. 60). În rest, joc de cîmpie lipsit de spectaculozitate și... disperare în apărare.

În această conjunctură U.T.A. putea obține o victorie mult mai pronunțată. Dar vechea meteahnă — ratările — i-a jucat din nou festa. Bunăoară, Traian Popescu, min. 24,49. Axente min. 46, Pop min. 57, Dumitrescu min. 67 și Schiopu min. 72 au lăsat nefructificate ocazii bune.

Și acum vom reda fazele din care s-au marcat cele două goluri; min. 33: la sfîrșitul unei combinații splendide Chivu-Dumitrescu-Pătescu, ultimul îi pasează lui Axente care, venit din urmă, înscrie imparabil. Min. 78: Schiopu pasează în diagonală pînă la Dumitrescu care-l pune în poziție pe Axente și acesta reia puternic în colț, făcînd inutilă intervenția lui Pilcă: 2—0.

Brigada condusă de GH. LIMONA la centru și C. PETREA și V. DUMITRESCU la tușă s-a achitat foarte bine de misiunea avută. Le acordăm: ★★★★★

U.T.A.: Gornea 8 — Birău 7, Bacoș 8, Lereter 9, Țîrlea 8 — Pop 6, Chivu 8 — Traian Popescu 6 (Schiopu din min. 65), Petescu 8, Axente 9, Dumitrescu 10.

UNIVERSITATEA CRAIOVA: Pilcă 6 (Vasilescu din min. 83) — *Mihăilescu 3, Bitlan 6, Marin Marcel 7, Deliu 6 — Deselnicu 4 (Strîmbeanu din min. 54), Ivan 6 — Niță 7, M. Popescu 8, Oblemenco 6, Sfîrlogea 5.*

ȘTEFAN IACOB
coresp. principal

Fragmente din „jocul adevărului"

BACĂU, 12 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Adus din scenă pe gazon „jocul adevărului" s-ar putea metamorfoza astfel: apărare organizată, 7—8 jucători la nevoie prin care să nu se poată infiltra adversarii; pase calme și lucide la mijlocul terenului; transferul oamenilor din apărare în dispozitivul ofensiv, în fazele de atac, deci prezență în fața porții adverse cu același număr de jucători. Ca organizare, așa a făcut și Jiul în prima repriză. A fost un frumos fragment din acest „joc al adevărului".

Dar în sport replica este servită de adversar și deci jocul trebuie să țină cont de ea. În cazul nostru se cerea ca balonul să fie jucat doar pe jos, apărarea adversă să fie învăluită, să se șuteze des și precis la poartă.

Ieri „jocul adevărului" a fost interpretat mai ales de Dinamo Bacău, deși numai 25 de minute, în actul al doilea. Abandonarea lui de către gazde, în finalul partidei a făcut ca Jiul să se apropie de... punctul mult visat. Din cîteva fragmente nu se poate crea un spectacol complet. Un actor bun dă replici corespunzătoare pe întreaga durată a spectacolului. Din calitățile și slăbiciunile celor două echipe a rezultat un joc sinuos ca desfășurare și evoluție.

O primă repriză în care publicul, puțin numeros, a găsit scînteia la care să se încălzească — în această zi de toamnă cu soare plin, dar rece. Fazele de la un careu la altul, purtate în viteză, dar soldate deopotrivă cu eșecuri: la Dinamo înălțate... spre fruntea lui Stoker, la Jiul, fără finețea necesară ultimului pas. Învălmășelile din careul Jiului n-au dat consistență jocului, ci doar... speranță tribunelor. Golul care a căzut în min. 41 s-a datorat, mai mult, unei greșite aprecieri de balistică a lui Zamfir. O centrare a lui Ene Daniel este intuită de Zamfir, ca fiind din aceeași categorie cu precedentele. Dar balonul ia o altă traiectorie, cade ceva mai jos și Dembrowski înscrie cu capul. În repriza a doua, Dinamo Bacău, conștient că adversarul este capabil oricînd să-i administreze o lovitură de trăznet, atacă în trombă. Schimb rapid și simplu în min. 55 între Ene II, Nedelcu, centrare și, de la 2 m, Ene Daniel cu capul semnează în cartea de onoare a golgeterilor 2—0. Zamfir, accidentat, este înlocuit cu Ion Vasile. Se scurg alte 10 minute cu atacuri ale băcăuanilor și în min. 65 un-doi-ul Ene II — Rugiubei îl aduce pe ultimul la un pas de rampă. Stoker îl împiedică neregulamentar să-și spună replica și... 11 m. Ene II șutează puternic: 3—0.

Dinamo se liniștește. A terminat compoziția. Jiul nu. Profită de accidentarea lui Lică Nunweiller, înlocuit cu Maghiar, modificare ce dereglează sistemul defensiv băcăuan, și atacă.

Min. 85: Peronescu — Covaci — Achim, un schimb telegrafic și ultimul lifteață balonul, fără pendulare de la 16 m în colțul opus. Acțiune și gol de loc de dispreț uit: 3—1. De la agonie, Jiul caută extazul. Min. 87 Talpai ajunge în atac, centrează, Ghiță... plăcut surprins de zborul cocorilor de pe cer nu iese și Naidin, cu capul înscrie: 3—2.

Arbitrul ALEXANDRU PÎRVU ★★★★★.

DINAMO BACĂU: Ghiță 6 — Kis 8, Nunweiller IV 8 (Maghiar 5), Vătafu 8, David 7 — Panait 6, Nedelcu 7 — Ene Daniel 6, Dembrowski 7, Rugiubei 6, Ene II 7.

JIUL: Zamfir 7 (Ion Vasile 7) — Talpai 7, Stoker 8, Georgevici 7 (Pop 4), Mihai 6 — Sandu 6, Libărdi 7 — Achim 7, Covaci 6, Peronescu 8, Naidin 6.

DRAGOȘ COJOCARU

Un „recital Constantin"

CLUJ, 12 (prin telefon de la trimisul nostru). Mă simt dator să consacru aceste rînduri de introducere formidabilei partide furnizate de „profesor", care, la 35 de ani, a oferit publicului clujean o adevărată „retrospectivă" **Constantin**, cu momente din întreaga sa carieră, ieri, la Cluj, **Constantin** a fost rînd pe rînd șef de atac, organizator de poziții pe întinsa zonă a mijlocului terenului și — la nevoie — ultimul om în arieregardă, alternînd toate aceste posturi. Ieri, înflăcărata tribună clujeană a recunoscut admirabilul efort al maestrului, iar reînvierea — mai ales a unora — la „cîntecul lebedei" nu face decît să confirme puternica impresie pe care a lăsat-o jocul lui **Constantin**.

„CÎNTECUL SIRENELOR"

Primele minute ale partidei au scos la iveală „setea de mișcare" a oaspeților, sub impulsul surprinzător al placidului pînă ieri — Voinea, remarcabil prin promptitudine, insistență și clarviziune pe post de mijlocaș. Clujenii încearcă să ripostеze prin elan, dar **Anghelescu**, devenit extrem dreapta, nu pare să se adapteze, astfel încît toate încercările de joc colectiv se reduc la o frumoasă acțiune individuală a lui **Ivansuc**. Steaua acceptă superioritatea teritorială a studenților și intonează mereu „cîntecul său de sirenă", constatînd cu mulțumire că „linia" clujeană avansează cu un optimism care îi depășește posibilitățile tehnice. În min. 17, **Sătmăreanu** trimite lung la **Constantin**, acesta sesizează mărele culoar **Pexa —Costin**, îl găsește pe **Soo**, un schimb rapid, și Tătaru ratează prima mare ocazie a meciului. Acțiunea se repetă după 4 minute. Pentru a treia oară, în min. 27, tribunele din nou curaj și, nu după mult timp, a ieșit la atac. Că și în prima repriză, jocul a fost făcut mai mult de cuplul Badea (care s-a simțit din nou în largul său pe postul de aripă dreaptă) — Dridea, ale cărui acțiuni bine sincronizate au produs mai mereu derută în rîndurile apărătorilor piteșteni. Și cu toate că au dominat pînă la sfîrșitul partidei, petroliștii n-au mai reușit să majoreze scorul.

Cum a jucat F.C. Argeș? După rețeta pe care obișnuiește s-o aplice în deplasare, adică cu un mijlocaș (Olteanu) postat în fața fundașilor centrali, cu Dobrin „dispecer" la mijlocul terenului, gata oricînd să-și lanseze vîrfurile de atac, dar manifestînd predilecție pentru viteza lui Kraus. Odată, în min. 42, la situația de 0—0, „schema" Dobrin—Kraus a funcționat perfect și ultimul s-a găsit singur în fața lui Mihai Ionescu; a urmat însă o scurtă ezitare a piteșteanului, conjugată cu ieșirea oportună a portarului petrolist care a închis unghiul și a blocat

„MINUTELE IVANSUC"

Jocul crește. Clujenii aruncă în luptă remarcabile resurse fizice, capitol la care excelează **Nește**, angajat în nenumărate sprinturi. În min. 28, gazdele ratează la rîndul lor deschiderea scorului. **Adam** demarează pe dreapta, profitînd de absența lui **Hălmăgeanu**, angajat undeva într-un joc... constructiv și centrează splendid pe jos, dar cele „două mantinele" clujene (**Ivansuc** + **Coman**) ratează reluarea. Peste numai două minute, **Ivansuc**, plictisit de imposibilitatea un-doi-urilor cu **Adam**, se lansează într-un nou slalom, dar șutul lui puternic nu găsește poarta. În min. 36, același **Ivansuc** execută „că din fun" o lovitură liberă, zguduind bara, și își încheie seria, peste numai un minut, cu un nou șut-bombă, pe lîngă bară.

„A PATRA TENTATIVĂ"

Minutele **Ivansuc** o dată încheiate, **Steaua** revine în atac. **Negrea** recuperează o minge lungă, avansează și trimite cu efect un balon peste **Costin**, care, nedublat, îl scapă pe **Constantin** și acesta deschide scorul: 1—0 (min. 40). Astfel, a patra tentativă de învăluire „a liniei" reușește la capătul unei perioade în care Steaua se impusese prin maturitate și gabarit, dar „U" avea deschisă calea apelului prin disponibilitățile de elan.

După pauză, clujenii aruncă în luptă toate resursele. Timp de 20 de minute, forcingul „U" va fi întrerupt doar de o lungă cursă a lui **Sătmăreanu**, încheiată cu o centrare impecabilă, nefructificată. În toată această perioadă, în care prima intrare a careului Steaua va fi păzită de însuși **Constantin**, studenții vor arunca nenumărate mingi înainte, prin mijlocași, vor încerca „să intre" prin **Ivansuc** — singura soluție — dat fiind că **Mustețea** și **Coman** nu izbutesc să lege nimic cu ceilalți parteneri. Ei vor rata cîteva ocazii bune. Cele mai elocvente mostre de stîngăcie tehnică: șuturile luminare ale lui **Adam** și **Anghelescu** (pe deasupra, loburile fundașilor **Crețu** și **Cîmpeanu**) vor accentua impresia că **Haidu** este inexpugnabil. O dată ieșeul clujean încheiat, **Constantin** începe să avanseze barometric spre mijlocul terenului, răsucește de cîteva ori „zona" gazdelor și în min. 77 trimite un balon... balistic, cu capul, spre **Sorin**, iar acesta aruncă mingea peste **Ringheanu**: 2—0. „U" a cedat. Contrariată de vigoarea contraatacurilor materializate ale oaspeților, enervată de victoria sa sterilă în lupta cornerelor — 12—4 — echipa clujeană va scăpa că orîn minune de un 3—0 aflat pe ristul lui **Soo**, dar care ar fi reprezentat un scor exagerat.

„2—1 MAI BUN DECÎT 8—7"

Steaua a meritat victoria. Oaspeții au jucat numai în profunzime pe axul de forță **D. Nicolae — Voinea — Constantin**, acesta din urmă alternînd, repetînd, registrele cu o îndemînare de organist. Clujenii au luptat din răsputeri, au atacat cu o nerăbdare tinerească, dar singura lor idee ofensivă — superioritatea numerică — nu s-a putut concretiza. De cele mai multe ori, jocul de pase al studenților a creat superiorități de 6—5, 7—6, 8—7 și chiar mai mult. Ieri, însă, la Cluj, ca întotdeauna, superioritatea simplă pe contraatac 2—1 sau 3—2 și-a spus încă o dată cuvîntul. Bineînțeles, nu vreau să cad în eroarea de a explica victoria oaspeților doar prin acțiuni de ordin tactic. Là oră aceasta, **Steaua** are o reală superioritate tehnică față de echipa clujeană.

A condus arbitrul polonez **Leonard Delinski** ♣♣♣♣

UNIVERSITATEA: **Ringheanu 7 — Crețu 6, Pexa 6, Costin 6, Cîmpeanu 7 — Anghelescu 6, Nește 8 — Mustețea 6** (Szabo min. 61), **Ivansuc 8, Adam 6, Coman 6.**

STEAUA: **Haidu 8 — Sătmăreanu 8, Jenei 8, D. Nicolae 8, Hălmăgeanu 8 — Voinea 9, Negrea 8 — Sorin Avram 7, Constantin 10, Soo 7, Tătaru 7** (min. 69 Pantea).

IOAN CHIRILĂ

P.S. După terminarea meciului o parte a tribunei a II-a l-a huiduit pe crainicul reporter **Victor Tudor Popa**, sancționîndu-l pe nedrept pentru faptul că a subliniat, în mod obiectiv, victoria meritată a oaspeților. Reacția acestei părți a publicului ne-a surprins neplăcut.

Rapid să-i mulțumească lui Campo!

O zi de toamnă, cam aspră. A fost chiar frig. Dar vreo 7—8 000 de temerari și-au scos paltoanele de la naftalină și cu... masa de prînz în pachețel au luat drumul stadionului „23 August". N-au stat la gura sobei, în fața televizorului. S-au instalat în tribunele stadionului să vadă fotbal „pe viu". Iar suporterii Rapidului explicau prezența lor în tribune și prin faptul că echipa în situația actuală, are nevoie de ei mai mult ca oricînd. Pentru ei un sincer bravo! Dar nu și pentru favoriții lor...

Meciul dintre Rapid și Steagul roșu n-a fost pe măsura așteptărilor celor prezenți. Fazele mai valoroase au putut fi numărate pe degete. Și rapidiștii, (cu Răducanu pe banca rezervelor, datorită unor... aere de vedetă) și brașovenii ne-au arătat că n-au putut ieși peste noapte din forma mediocră în care se află, și ca atare meciul lor a fost de o valoare modestă. În primele două minute am asistat la cîteva acțiuni promițătoare; o pătrundere a lui Dumitriu a fost oprită doar prin fault de Jenei, la marginea careului; Pescaru a răspuns cu o minge periculoasă, pe care Andrei a trimis-o în corner; Adamache, ca o ultimă soluție în apărarea golului, a plonjat la picioarele lui Dumitriu. Apoi, după aceste cîteva faze de poartă interesante, jocul s-a mutat la centru, în zona în care nu e nici un pericol nici pentru o echipă, nici pentru alta. Brașovenii, cu două „piese" noi în echipă — juniorul Ion Vasile și la fel de tînărul Ciutac, transferat în această săptămînă de la Făgăraș — nu prea se avîntau în atac pentru că tabela de marcaj, cu 0—0 pe ea, nu prea-i deranja. Rapidul încerca să forțeze. Dar precipitațiile de la marginea careului nu aduceau nimic concret. Acțiunile individuale purtate de Dumitriu, Ionescu și Năsturescu se loveau de zidul Ivăncescu — Jenei — Campo. La rîndul său, Adamache își făcea conștiincios datoria. A apărat cu succes șuturile lui Pop (min. 20), Codreanu (min. 29) și Năsturescu (min. 30). Iar dacă Adamache nu era la post, nici o grijă, pentru că Ionescu (min. 11), Codreanu (min. 28) și Dumitriu (min. 44), din poziții de invidiat de orice atacant, au tras departe de poartă. Să nu mai vorbim de centrarea lui Codreanu (min. 37), cînd mingea, la o jumătate de metru de linia porții, s-a strecurat cuminte printre opt-zece picioare, fără a fi lovită de nici unul.

În partea a doua a meciului, lucrurile au stat cam la fel. Inițiativa a aparținut Rapidului. Apărarea bucureșteană a fost pusă la încercare destul de rar, și atunci mai mult de Pescaru, singurul atacant de temut din rîndul brașovenilor. Dar cînd Jenei s-a accidentat (min. 70) și a trecut figurant pe extremă, Pescaru a devenit fundaș central și deci, dintre Necula, Györfi (jucător cu viteză dar tare încurcat în acțiuni, încît nu-l înțeleg nici colegii) și Ciutac (debutul în A l-a cam speriat; în echipa de juniori l-am văzut jucînd mai bine) a plecat omul care mai lega puțin jocul. În aceste condiții, bucureștenii au venit mereu înainte. Golul se lăsa însă așteptat pentru că Dumitriu își prelungea driblingurile prin apărarea aglomerată a brașovenilor, Ionescu nu prea alerga, Codreanu nu mai e cel de acum un an, iar mijlocașii au fost sub valoarea echipei. Punctul înscris de Rapid este urmarea unei grave greșeli a lui Campo. În min. 59 el s-a jucat cu mingea pe linia de fund, la 10—12 metri de poarta lui Adamache. Năsturescu l-a lăsat pe Campo să se distreze puțin și apoi, bătăios de fel, i-a luat balonul de la picior, i-a fentat pe Adamache și i-a pasat lui Ionescu în apropierea careului mic: un șut pe jos și mingea a intrat în poarta goală. Deh, Campo! Golul greșeala așteaptă. Un gol care pentru Rapid înseamnă două puncte mari cît roata carului, iar pentru Steagul roșu o înfrîngere care i-a tăcut viața și mai grea. În rest, puțin fotbal, deși pe teren au evoluat șapte componenți ai lotului național. Acesta este de altfel necazul cel mai mare. Cu atîția candidați la tricoul național, meciul ar fi putut să se situeze la un alt nivel. Dar, aceasta e situația.

Arbitrul **Tibor Watawa** (Ungaria) ★★★★, ajutat la tușă de **Al. Alexe** (Rm. Vîlcea) și **Aurel Pop** (Oradea).

RAPID: Andrei 7 — Lupescu 7, Motroc 6, Dan 8, Greavu 7 — Pop 5, Jamaischi 5 — Năsturescu 7, Dumitriu II 6, Ionescu 7, Codreanu 5.

STEAGUL ROȘU: Adamache 8 — Ivăncescu 7, Jenei 7, Campo 4, Rusu 5 — Ion Vasile 5, Sigheti 5 (min. 67 Leminaru) — Necula 5, Pescaru 7, Ciutac 6, Györfi 6.

CONSTANTIN ALEXE

Adamache și Ivăncescu au fost prinși între Ionescu (nr. 9) și Năsturescu. Atacul bucureștenilor rămîne însă nefructificat
Foto: T. Roibu

Epilog nedorit la Tg. Mureș

TG. MUREȘ 12 (prin telefon, de la trimisul nostru).

Etapa trecută, foștii campioni învinseseră la București pe Rapid și începuseră să spere într-o reintrare în lupta pentru întîietate în clasament. O victorie, astăzi, pe stadionul din Tg. Mureș, le-ar fi îngăduit să-și transforme speranțele în realitate. Au învins însă gazdele, care au făcut cel mai bun joc de cînd au promovat în divizia A. Era ultimul meci al sezonului (acasă) și probabil Raksi, Dumitriu III și ceilalți au vrut să lase suporterilor lor o amintire frumoasă pentru toată iarna. Și poate că și noi am fi apreciat gestul, dacă pe parcursul meciului și îndeosebi în ultimele 10 minute nu s-ar fi petrecut pe teren fapte care n-au avut nimic comun cu fotbalul. O mare răspundere pentru ceea ce s-a întîmplat, în finalul partidei, o poartă arbitrul Petre Sotir-Mediaș care, tolerînd o serie de atacuri (la om) periculoase ale fundașilor echipei gazde de-a lungul meciului, n-a mai avut suficientă autoritate morală în fața jucătorilor atunci cînd spiritele se înfierbîntaseră peste măsură. Starea de beligerantă de pe gazon și din tribune (o parte dintre spectatori au aruncat cu pietre în jucători) a fost temperată de intervenția potrivită a antrenorului secund Ion Voinescu. Principalii autori ai incidentelor: Tîmpănaru, Șiko (l-au brutalizat pe Lucescu, căzut în afara terenului) și Popa (gest cu totul nesportiv prin care a vrut să-i răzbune pe Lucescu).

Dar să revenim pentru a discuta cele 80 de minute în care spectacolul fotbalistic a atins o valoare demnă de subliniat cu contribuția ambelor formații. Așa cum spuneam, Raksi, Dumitriu III și Lungu, hotărîți să facă impresie (și capabili de aceasta) au început partida organizînd atacuri viguroase la poarta lui Datcu. Oaspeții sînt oarecum surprinși de forța de joc a adversarilor, dar rezistă, alcătuindu-și sistemul defensiv din două linii de cîte 4 jucători. Raksi sesizează dificultatea de a străpunge acest mod de apărare prin pase scurte și se decide să mizeze totul pe „mingi lungi" care să treacă peste linia Dinu—Ghergheli—Nunweiller VI—Haidu, creînd dueluri directe între Lungu și Nunweiller III sau între Dumitriu III și Boc. Ideea tactică a oaspeților este dată peste cap, lupta ducîndu-se imediat în apropierea porții lui Datcu. Gazdele au ocazii prin Lungu (min. 13, 16 și 23) care ratează din apropiere. Minutul 24 aduce primul gol al partidei. O lovitură liberă la marginea careului dinamovist, un „zid" construit defectuos, un șut imparabil al lui Raksi (plasament greșit al lui Datcu), mingea lovește stîlpul porții și intră în gol.

Bucureștenii contraatacă, dar Pircălab, timorat de hotărîrea cu care este marcat, se ține deoparte, iar Haidu își consumă energia pe la mijlocul spațiului de joc, acolo unde nu te atacă nimeni decisiv. Singurii oameni care se bat sînt Dumitrache și Ghergheli, ultimul avînd în min. 35 o bună ocazie de a egala. Șutează însă defectuos.

Pauza scoate din ritm echipa lui Bone și cei care domină după reluare sînt dinamoviștii. Apărarea localnicilor nu permite însă nici o intrare în careu. Cînd oaspeții insistă, se trece peste limitele regulamentului, astfel că Dumitrache și Lucescu fac des cunoștință cu umezeala gazonului. Așa cum arătam, la asemenea faze Petre Sotir nu intervine, lăsînd jocul să... curgă. Notăm o intervenție salvatoare a lui Șleam (foarte bun la debutul său în A). La o acțiune a lui Radu Nunweiller, în plină dominare a bucureștenilor, cade cel de-al doilea gol al gazdelor. Șleam centrează (min. 58), cîțiva jucători se bat pentru minge care, perfidă, se lovește de spatele lui Boc și intră (împinsă și de Dumitriu III) în poartă: 2—0. Jocul se înăsprește. Raksi șutează senzațional (min. 66), dar în aceeași manieră apără Datcu. Cinci minute mai tîrziu, Toth joacă la sacrificiu într-o fază în care Lucescu driblase tot ce întîlnise în cale. În min. 72, bucureștenii reduc din handicap. Înscrie Dinu tot la o fază „fixă". Deci, de fiecare dată greșeli personale ale apărătorilor (acum Solyom). Nunweiller VI executase o lovitură liberă. Un minut mai tîrziu, același Nunweiller VI ratează egalarea, șutînd direct în portar, deși avea culoar liber. Arbitrul Petre Sotir (Mediaș) ★★.

A.S.A. TG. MUREȘ: Solyom 7 — Șleam 8, Tîmpănaru 6, Toth 6, Czako 6 — Dumitriu III 9, Șiko 7 — Plugaru 7, Lungu 8 (min. 70 Lucaci 7), Raksi 9, Dragomir 6.

DINAMO BUC.: Datcu 8 — Popa 5, Boc 6, Nunweiller III 6, Ștefan 6 — Ghergheli 8, Dinu 6 — Pircălab 5 (min. 57 Lucescu 7), Dumitrache 8, Nunweiller VI 8, Haidu 6.

VALENTIN PĂUNESCU

O singură dată, Farul l-a „orbit" pe Mîndru

Cîștigînd la București partida cu Progresul, Farul începe să convingă pe sceptici. Pierzînd această partidă, Progresul, cu toate acumulările din ultima vreme, trăiește drama unei caravane surprinsă de furtună, vizitată de temeri, căreia nu-i rămîne decît să lupte mai departe, deși nimeni nu poate ști dacă se va salva ori nu.

Spectatorului, indiferent la rezultat, nu putea să-i displacă această partidă. Unele faze iscusite, ardoare în orice colț al terenului, portari cu reflexe de sutimi de secundă, semne de conștiință tactică la ambele echipe, toate acestea au format o pastă pe care cei din tribună au savurat-o zgomotos (doar cei mai sinceri amatori de fotbal din Capitală au venit ieri la stadion, refuzînd simultanul televiziunii: R.P. Bulgaria-Suedia).

Farul, echipa cea mai robustă, cea mai atletică din campionatul nostru, s-a remarcat prin mare densitate de jucători în apărare; mijlocași omniprezenți și buni la toate; jocul lui Sasu (amestec de rațiune tactică și rafinament tehnic) care a „îndoit" scutul de apărători din fața porții lui Mîndru; vîrfuri de atac penetrante; cîteva un-doi-uri executate parcă pe butoane; o forță morală datorită, se pare, fuziunii tuturor conștiințelor într-un suflet colectiv. O parte din aceste atribute pot fi înscrise și în dreptul echipei bucureștene, dar media valorii jucătorilor ei este ceva mai redusă. Ambii combatanți se pot mîndri cu ocaziile de gol avute (min. 9 Manolache; min. 12 Mateianu din centrarea lui Țarălungă; min. 18 Stoicescu, după ce Țarălungă îl făcuse pe Antonescu să stea într-un picior; min. 19 Zamfir lansat de Kallo și blocat neregulamentar în careu de către Peteanu; min. 25 Stoicescu — minge salvată de către Uțu printr-un număr de contorsionism etc. etc). Și iată-ne în min. 30. Fundașul Dumbravă, intercalat în atac, trage de la distanță, mingea deviază din Peteanu, intră în poartă și revine din bara de metal, dar Mîndru, acest portar cu funcția de ax moral în echipă, salvează... aparențele printr-un salt acrobatic, scoțînd-o din cadrul porții. Toată lumea admisese golul, în secundele următoare, dar tușierul Octavian Comșa ne-a supefiat, determinînd anularea. În pauză ciocănim la cabina arbitrilor. Conducătorul jocului, Riszard Banasiuk, Polonia, declară că n-a văzut amănuntele fazei și atunci s-a adresat ajutorului său. Octavian Comșa pretinde că mingea ar fi lovit bara fără să intre în plasă și că, deci, Mîndru ar fi respins-o de pe linie. Noroc cu fotoreporterul nostru T. Roibu, care ne-a prezentat un document inatacabil. Recomandăm celor doi arbitri împricinați să-l achiziționeze pentru memorizare și meditație.

După pauză, jucătorii ies din vestiare scrîșnind. Cred că și bucureștenii erau moralmente lezați de trăznăile de arbitraj (acestea trebuind dezavuate chiar dacă îți aduc beneficii). În min. 49 Țarălungă trece prin apărarea constănțenilor ca pe Pîrtia Lupului, și-i servește lui Mateianu o pasă ideală, ușor transformabilă în gol. Motivat doar prin mustrări de conștiință, arbitrii acordă ofsaid, crezînd, în acest fel, că s-au spălat de rele. Noi sîntem convinși de contrariu. Patru minute mai tîrziu, Sasu execută o figură de cha-cha în fața lui Adrian Constantinescu, îl depășește și centrează, iar Unguroiu înscrie, printr-o lovitură de cap, unicul gol al partidei. Abia mai tîrziu aveam să înțelegem că meciul s-a terminat atunci.

În loc de final: Sasu pare cea mai dotată și mai în formă extremă dreaptă din țară (în deschidere, Năsturescu, vizat de comisia de selecție, a făcut mai multe tumbe decît centrări). Pentru Progresul (așa cum a jucat) nu credem că s-au închis zările. Ni se pare inutil și costisitor să aducem arbitri străini care greșesc, cînd avem și noi... colegiul și lotul nostru de cavaleri ai fluierului.

PROGRESUL: Mîndru 9 — Georgescu 7, Mândoiu 7, Peteanu 7, Adrian Constantinescu 3 — Neacșu 7, Șoangher 7 (min. 62 Matei) — Matei 6 (min. 82 Oaidă), Mateianu 5, Stoicescu 6, Țarălungă 8.

FARUL: Uțu 9 — Antonescu 5, Mareș 7, Pleșa 7, Dumbravă 7 — Manolache 8, Koszka 8 — Sasu 9, Iancu 5 (min. 66 Unguroiu 7), Tufan 7, Kallo 7.

Pentru arbitraj avem reproșuri, nu stele.

ROMULUS BALABAN

Iată golul anulat, la sugestia tușierului Comșa! Mingea a depășit linia porții cu o lungime... de steag